

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 22ας Ιουνίου 1990 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-32/89 και T-39/89,

Γεώργιος Μαρκόπουλος, πρώην έκτακτος υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Ανδρέα Καλογερόπουλο, δικηγόρο Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του δικηγόρου Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγων,

κατά

Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Francis Hubeau, προϊστάμενο του τμήματος προσωπικού, επικουρούμενο από τον Jean-François Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του εκπροσώπου του, μέγαρο του Δικαστηρίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 1988 και με την οποία δεν του χορηγήθηκαν οι απαιτούμενοι βαθμοί προκειμένου να συμπεριληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού και αποκλείστηκε από τις προαιρετικές εξετάσεις, καθώς και επικουρικός την ακύρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού αυτού (υπόθεση T-32/89), και, αφετέρου, την ακύρωση της απόφασης περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, την ακύρωση της απόφασης που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 24 Μαρτίου 1988, περί λύσεως της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, και την αποκατάσταση της ζημίας που επήλθε εξ αυτού στον προσφεύγοντα, καθώς και την ακύρωση της απόφασης της 30ής Μαΐου 1988, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 13 Ιουνίου 1988, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε στις 24 Μαρτίου 1988 (υπόθεση T-39/89),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και R. García-Valdecasas, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Ιανουαρίου 1990,

λαμβάνοντας υπόψη την αποδεικτική διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Μαΐου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η προσφυγή

- 1 Αφού εργάστηκε ως διερμηνέας και μεταφραστής σε διάφορα όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο προσφεύγων προσελήφθη, στις 16 Ιουνίου 1986, ως έκτακτος υπάλληλος στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την ιδιότητα του διερμηνέα ελληνικής γλώσσας, στον βαθμό LA 7, κλιμάκιο 1.
- 2 Κατά τα τέλη του 1987 υπέβαλε υποψηφιότητα στον γενικό διαγωνισμό CJ 75/87, βάσει τίτλων και εξετάσεων, που διοργάνωσε το Δικαστήριο για να καταρτίσει εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διερμηνέων ελληνικής γλώσσας. Η εξεταστική επιτροπή, θεωρώντας ότι ο προσφεύγων πληρούσε τις απαραίτητες προϋποθέσεις, του επέτρεψε, βάσει των τίτλων που προσκόμισε, να συμμετάσχει στις εξετάσεις.

Την εξεταστική επιτροπή αποτελούσαν η MÜNCH, προϊσταμένη του τμήματος διερμηνείας του Δικαστηρίου, ο Heidelberg, βοηθός προϊσταμένου του ίδιου τμήματος, και η Berteloot, νομικός αναθεωρήτρια του γαλλικού τμήματος της διεύθυνσης μεταφράσεως του Δικαστηρίου. Ως πάρεδρα μέλη είχαν οριστεί οι Ε. Δαλαμπίρα, Α. Λευκαδίτη, Σ. Αδαμόπουλος και V. Cini, διερμηνείς. Οι υποχρεωτικές εξετάσεις έγιναν στις 12 και 14 Ιανουαρίου και στις 25 Φεβρουαρίου 1988.

- 3 Στις 25 Φεβρουαρίου, μετά την τρίτη εξέταση, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι δεν είχε συγκεντρώσει το ελάχιστο όριο του 65 % των απαιτούμενων βαθμών, ώστε να μπορεί να συμμετάσχει στις προαιρετικές εξετάσεις του διαγωνισμού. Με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 1988 ο προϊστάμενος του τμήματος προσωπικού του Δικαστηρίου πληροφόρησε τον Γ. Μαρκόπουλο ότι δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο επιτυχόντων του διαγωνισμού. Κατόπιν αιτήσεως του προσφεύγοντος, ο προϊστάμενος του τμήματος προσωπικού του ανακοίνωσε, στις 16 Μαρτίου 1988, τους βαθμούς που έλαβε στις επιμέρους εξετάσεις, δηλαδή:

— εξέταση ιταλικής γλώσσας: 37,5/60,

— εξέταση γαλλικής γλώσσας: 26/40,

— εξέταση αγγλικής γλώσσας: 12/20,

σύνολο: 75,5/120:

Το ελάχιστο όριο του 65 % που έπρεπε να συγκεντρώσουν οι υποψήφιοι ήταν 78 βαθμοί επί 120.

- 4 Στις 24 Μαρτίου 1988 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής.

Κατά την ίδια ημερομηνία του επιδόθηκε, με δικαστικό επιμελητή, απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), της 19ης Μαρτίου 1988, με την οποία ελύετο, με ισχύ από 30ής Ιουνίου 1988, η σύμβασή του ως εκτάκτου υπαλλήλου.

Η διαδικασία

- 5 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Απριλίου 1988, ο Γ. Μαρκόπουλος άσκησε προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθ. 124/88, κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής.
- 6 Στις 30 Μαΐου 1988 η επιτροπή επί διοικητικών θεμάτων του Δικαστηρίου απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε ο Γ. Μαρκόπουλος στις 24 Μαρτίου 1988. Αυτή η απορριπτική απόφαση του κοινοποιήθηκε στις 13 Ιουνίου 1988.

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Ιουλίου 1988, ο Γ. Μαρκόπουλος άσκησε δεύτερη προσφυγή, στρεφόμενη κατά των αποφάσεων με τις οποίες ορίστηκαν τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής, λύθηκε η σύμβασή του ως εκτάκτου υπαλλήλου και απορρίφθηκε η ένστασή του της 24ης Μαρτίου 1988. Η προσφυγή αυτή πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό 187/88.

Με Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 1988 αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων 124/88 και 187/88 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

- 8 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη εξ ολοκλήρου ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο, με Διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, παρέπεμψε τις υποθέσεις ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της απόφασεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η υπόθεση 124/88 πρωτοκολλήθηκε στο Πρωτοδικείο υπό τον αριθμό Τ-32/89 και η υπόθεση 187/88 υπό τον αριθμό Τ-39/89.

- 9 Στην υπόθεση Τ-32/89 ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87 με την οποία δεν του χορηγήθηκαν οι απαιτούμενοι βαθμοί προκειμένου να συμπεριληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού και αποκλείστηκε από τις προαιρετικές εξετάσεις·

— επικουρικός, να ακυρώσει τον διαγωνισμό CJ 75/87·

— προτού προχωρήσει στη διαδικασία, να υποχρεώσει το καθού να προσκομίσει ολόκληρο τον φάκελο του διαγωνισμού CJ 75/87 και ιδίως τα πρακτικά των διασκέψεων της εξεταστικής επιτροπής και τις επιστολές που απηύθυναν τα πάρεδρα μέλη Δαλαμπέρα και Cini στον πρόεδρο του Δικαστηρίου και στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και να εξετάσει ως μάρτυρες τα πρόσωπα που μετέσχαν ως πάρεδρα μέλη στον διαγωνισμό και ιδίως τα πάρεδρα μέλη που ήταν παρόντα κατά την εξέταση διερμηνείας από την ιταλική προς την ελληνική γλώσσα που διεξήχθη στις 25 Φεβρουαρίου 1988·

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μη λάβει υπόψη τις επιστολές που απηύθυναν στον προσφεύγοντα τα πάρεδρα μέλη Cini και Δαλαμπέρα, άλλως, να εξετάσει ως μάρτυρα τη Münch, πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87·
- να απορρίψει την παρούσα προσφυγή ως απαράδεκτη, στο μέτρο που το παραδεκτό της αποκλείει το παραδεκτό της προσφυγής 187/88 (T-39/89), και εν πάση περιπτώσει ως αβάσιμη·
- να αποφασίσει επί των δικαστικών εξόδων κατά νόμο.

Στην υπόθεση T-39/89 ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87·
- να ακυρώσει την απόφαση περί λύσεως της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου, που κοινοποιήθηκε στις 24 Μαρτίου 1988, και να υποχρεώσει το καθού να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη και να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων από την απόφαση αυτή·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως της 24ης Μαρτίου 1988·
- προτού προχωρήσει η διαδικασία, να υποχρεώσει το καθού να προσκομίσει ολόκληρο τον φάκελο του διαγωνισμού CJ 75/87 και, ιδίως, τα πρακτικά των διασκέψεων της εξεταστικής επιτροπής και τις επιστολές που απηύθυναν τα πάρεδρα μέλη Δαλαμπέρα και Cini στον πρόεδρο του Δικαστηρίου και στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και να εξετάσει ως μάρτυρες τα πρόσωπα που μετέσχαν ως πάρεδρα μέλη στον διαγωνισμό και ιδίως τα πάρεδρα μέλη που ήταν παρόντα κατά την εξέταση διερμηνείας από την ιταλική προς την ελληνική γλώσσα που διεξήχθη στις 25 Φεβρουαρίου 1988·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μη λάβει υπόψη τις επιστολές που απηύθυναν στον προσφεύγοντα τα πάρεδρα μέλη Cini και Δαλαμπίρα ή, διαφορετικά, να εξετάσει ως μάρτυρα τη Münch, πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87·
 - να απορρίψει τα αιτήματα του προσφεύγοντος περί ακυρώσεως των αποφάσεων διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87 και της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως της 24ης Μαρτίου 1988 ως απαράδεκτα, στο μέτρο που το παραδεκτό τους αποκλείει το παραδεκτό της προσφυγής 124/88 (T-32/89)·
 - να απορρίψει τα αιτήματα του προσφεύγοντος σχετικά με την απόφαση περί λύσεως της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου ως απαράδεκτα ελλείψει προηγούμενης υποβολής διοικητικής ενστάσεως·
 - να απορρίψει, εν πάση περιπτώσει, την παρούσα προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να αποφασίσει επί των δικαστικών εξόδων κατά νόμο.
- 10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κάλεσε εντούτοις το καθού να καταθέσει αντίγραφο της αιτιολογημένης εκθέσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87. Οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της εκθέσεως αυτής.
- 11 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 17 Ιανουαρίου 1990. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στα ερωτήματα που υπέβαλε το Πρωτοδικείο. Μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο πρόεδρος κήρυξε το πέρας της προφορικής διαδικασίας.
- 12 Με Διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 1990, το Πρωτοδικείο αποφάσισε τη διεξαγωγή νέας προφορικής διαδικασίας ώστε να διοριστεί πραγματογνώμονας επιφορτισμένος να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα:

- « 1) Ποιοι νομικοί κανόνες ισχύουν και ποια τρέχουσα πρακτική έχουν υιοθετήσει τα εθνικά, διεθνή και κοινοτικά όργανα όσον αφορά τη δομή, τη σύνθεση και τη λειτουργία εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμών με συλλογικό χαρακτήρα που προβλέπονται για τη διεξαγωγή των εξετάσεων υποψηφίων για την πρόσληψη διερμηνέων, εξετάσεων συνισταμένων στην διερμηνεία προς συγκεκριμένη γλώσσα από τρεις άλλες γλώσσες;
- 2) Σε ποιο μέτρο ένας επαγγελματίας διερμηνέας, μέλος εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, μπορεί να εκτιμήσει πλήρως την επαγγελματική ικανότητα υποψηφίου διερμηνέα στην περίπτωση που
- δεν έχει καμία γνώση ούτε της γλώσσας *από* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος ούτε της γλώσσας *προς* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος·
 - έχει πλήρη γνώση της γλώσσας *από* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος χωρίς να έχει γνώση της γλώσσας *προς* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος·
 - έχει πλήρη γνώση της γλώσσας *προς* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος χωρίς να έχει γνώση της γλώσσας *από* την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος;
- 3) Σε ποιο μέτρο και υπό ποιες προϋποθέσεις οι ανεπαρκείς γλωσσικές γνώσεις ενός μέλους της εξεταστικής επιτροπής μπορούν να αντισταθμιστούν από τη συμβουλευτική γνώμη ενός ή περισσότερων παρέδρων μελών;
- 4) Σε ποιο μέτρο οι απαντήσεις στα ερωτήματα υπό 2.2. και 2.3. πρέπει να διαφοροποιηθούν όσον αφορά υποψηφίους διερμηνείς που προσλαμβάνονται για να εργαστούν σε δικαστήριο; »

13 Με Διάταξη της 5ης Μαρτίου 1990 το Πρωτοδικείο, κατόπιν προτάσεως των διαδίκων, διόρισε ως πραγματογνώμονα την D. Seleskovitch, διευθύντρια της Ανωτάτης Σχολής Διερμηνέων και Μεταφραστών του Παρισιού.

- 14 Η πραγματογνώμωνας κατέθεσε την έκθεσή της στις 29 Μαρτίου 1990. Για να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα η Seleskonitch στηρίχθηκε στους κανόνες και στην πρακτική που ισχύουν στη σχολή που διευθύνει. Όσον αφορά τη δομή των εξεταστικών επιτροπών, αναφέρει:

« Η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από δύο μόνιμα μέλη (τον διευθυντή της Ανωτάτης Σχολής Διερμηνέων και Μεταφραστών, τακτικό καθηγητή Πανεπιστημίου, και τον βοηθό διευθυντή, διευθυντή του τμήματος “ διερμηνείας ”), από περισσότερα πρόσθετα μέλη, ανάλογα με τον εξεταζόμενο συνδυασμό γλωσσών, και από πάρεδρα μέλη. Τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής έχουν αποφασιστική ψήφο, τα πάρεδρα μέλη συμβουλευτική ψήφο. »

Ως προς τη σύνθεση των εξεταστικών επιτροπών η Seleskonitch εξήγησε συγκεκριμένα ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής είναι έμπειροι διερμηνείς συνεδριάσεων και ότι η σύνθεση των εξεταστικών επιτροπών εξαρτάται από τον συνδυασμό γλωσσών των υποψηφίων. Ως προς την εκτίμηση των ικανοτήτων των υποψηφίων από τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής, απάντησε ως εξής:

« — Ένας επαγγελματίας διερμηνέας, μέλος εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, δεν μπορεί να εκτιμήσει ο ίδιος τις επαγγελματικές ικανότητες υποψηφίου, αν δεν έχει γνώση της γλώσσας από την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος ούτε της γλώσσας προς την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος.

— Ούτε ένας διερμηνέας που έχει πλήρη γνώση της γλώσσας από την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος, χωρίς να έχει γνώση της γλώσσας προς την οποία αυτός διερμηνεύει, μπορεί να εκτιμήσει ο ίδιος τις επαγγελματικές ικανότητες του υποψηφίου. »

- 15 Οι διάδικοι διατύπωσαν, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις παρατηρήσεις τους επί της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

- 16 Η εξέταση της πραγματογνώμονα έγινε κατά τη συνεδρίαση της 4ης Μαΐου 1990. Στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου σχετικά με τον αριθμό των προσώπων που ανήκουν στην εξεταστική επιτροπή και έχουν γνώση των γλωσσών του διαγωνισμού, η Seleskonitch απάντησε:

« Δεν θυμάμαι να υπήρξε περίπτωση ένας μόνο συνάδελφος στην εξεταστική επιτροπή να γνωρίζει τις δύο γλώσσες του υποψηφίου. Αυτό δεν θα ήταν αρκετό ... θα ήταν πολύ λίγο, νομίζω... όταν πρόκειται για γλώσσες όπως η δανική, για παράδειγμα, είναι

προφανές ότι χρειάζονται περισσότερα πρόσωπα. Ένα πρόσωπο δεν είναι αρκετό, διότι ένα πρόσωπο δεν αλλάζει γνώμη και, εάν δεν υπάρχει συζήτηση μεταξύ περισσότερων προσώπων που άκουσαν το ίδιο πράγμα και μπόρεσαν να καταλάβουν το ίδιο πρωτότυπο, θα είναι πολύ δύσκολο για κάποιον που δεν έχει γνώση των δύο γλωσσών ... (ένα τέτοιο σύστημα) δεν θα λειτουργούσε ικανοποιητικά. »

Προσέθεσε ότι δεν θα δεχόταν το μόνο μέλος της εξεταστικής επιτροπής που είναι σε θέση να κατανοήσει τον συνδυασμό γλωσσών του υποψηφίου να είναι μεταφραστής και όχι διερμηνέας. Ερωτηθείσα ειδικά διευκρίνισε ότι « η κρίση για έναν διερμηνέα δεν μπορεί να εξαρτηθεί από έναν μεταφραστή ».

- 17 Οι εκπρόσωποι των διαδίκων ανέπτυξαν τις παρατηρήσεις τους και στη συνέχεια ο πρόεδρος κήρυξε το πέρας της προφορικής διαδικασίας. ☺

Επί του παραδεκτού

α) *Επί της υποθέσεως T-32/89 και της υποθέσεως T-39/89 στο μέτρο που αφορούν τις αποφάσεις περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής*

- 18 Το καθού θεωρεί ότι οι δύο προσεγγίσεις που επέλεξε ο προσφεύγων για να προσβάλει αντίστοιχα το αποτέλεσμα των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής (T-32/89) και τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής (T-39/89) αποκλείουν η μία την άλλη.
- 19 Όσον αφορά την προσφυγή T-32/89, με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού που δεν συμπεριέλαβε τον προσφεύγοντα στον κατάλογο επιτυχόντων, το καθού προβάλλει ένσταση απαραδέκτου υποστηρίζοντας ότι, στην περίπτωση που η απόφαση περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής θεωρηθεί πράξη βλαπτική για τον προσφεύγοντα, η προσφυγή είναι πρόωρη, λόγω του ότι, αντίθετα προς το άρθρο 91, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, ο προσφεύγων δεν περίμενε την απόρριψη της ενστάσεως που υπέβαλε κατά του διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη ότι η επόμενη προσφυγή T-39/89 είχε ακριβώς ως αντικείμενο την αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων περί διορισμού της εξεταστικής επιτροπής.
- 20 Όσον αφορά την προσφυγή T-39/89, στο μέτρο που επιδιώκει την ακύρωση της αποφάσεως περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, το

καθού προβάλλει ένσταση απαραδέκτου υποστηρίζοντας ότι η απόφαση αυτή είναι προπαρασκευαστική πράξη που δεν μπορεί να προσβληθεί ανεξάρτητα από την απόφαση που αποτελεί το τυπικό πέρας της διαδικασίας, η οποία, στην προκειμένη περίπτωση, αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής T-32/89.

- 21 Όσον αφορά την απόφαση περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί, σχετικά με το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνο τα μέτρα των οποίων τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση (απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, Συλλογή 1981, σ. 2639). Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις που λαμβάνονται κατόπιν διαδικασίας, η οποία περιλαμβάνει περισσότερα στάδια, ιδίως εφόσον αποτελούν κατάληξη μιας εσωτερικής διαδικασίας, από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι, καταρχήν, συνιστά πράξη προσβλητή μόνο το μέτρο το οποίο καθορίζει οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της εν λόγω διαδικασίας και όχι το ενδιάμεσο μέτρο, σκοπός του οποίου είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως. Επιπλέον, σε θέματα προσφυγών υπαλλήλων, η νομολογία δέχεται ότι οι προπαρασκευαστικές πράξεις μιας αποφάσεως δεν είναι βλαπτικές κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και δεν μπορούν επομένως να προσβληθούν παρά μόνο παρεμπιπτόντως, μαζί με την προσφυγή κατά των ακυρωσίμων πράξεων (βλέπε, π.χ., τις αποφάσεις της 7ης Απριλίου 1965, Weighardt κατά Επιτροπής, 11/64, Rec. 1965, σ. 366, και της 14ης Φεβρουαρίου 1989, Bossi κατά Επιτροπής, 346/87, Συλλογή 1989, σ. 303).
- 22 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η απόφαση περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη που εντάσσεται στη διαδικασία του διαγωνισμού. Μόνο με προσφυγή στρεφόμενη κατά της αποφάσεως που εκδίδεται στο τέλος αυτής της διαδικασίας μπορεί ο προσφεύγων να επικαλεστεί τις πλημμέλειες των προηγούμενων πράξεων που συνδέονται στενά με την απόφαση αυτή (βλέπε, π.χ., τη Διάταξη της 24ης Μαΐου 1988, Santarelli κατά Επιτροπής, 78/87 και 220/87, Συλλογή 1988, σ. 2699).
- 23 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση η προσφυγή T-39/89, στο μέτρο που επιδιώκει την ακύρωση της αποφάσεως περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ενώ η προσφυγή T-32/89, που επιδιώκει την ακύρωση της αποφάσεως που έλαβε αυτή η εξεταστική επιτροπή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή, δεδομένου ότι ο προσφεύγων έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει, στο πλαίσιο της προσφυγής T-32/89, τη νομιμότητα της προπαρασκευαστικής πράξεως περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής.

β) *Επί της υποθέσεως T-39/89 στο μέτρο που αφορά την απόφαση περί λύσεως της συμβάσεως του Γ. Μαρκόπουλου ως εκτάκτου υπαλλήλου*

- 24 Το καθού ζητεί να κηρυχθεί το αίτημα αυτό απαράδεκτο, λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε προηγουμένως ένσταση ενώπιον της ΑΔΑ.
- 25 Ο προσφεύγων εκθέτει ότι η ένστασή του της 24ης Μαρτίου 1988 περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το αίτημα του να μη δοθεί συνέχεια στην απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του από τον κατάλογο αυτόν. Η απόφαση περί λύσεως της συμβάσεώς του, που αποτελεί εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης της εξεταστικής επιτροπής, του κοινοποιήθηκε δύο ώρες μετά την υποβολή της ενστάσεώς του και ισοδυναμεί επομένως με άμεση απόρριψη της ενστάσεως αυτής. Αν υποθεθεί ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση περί λύσεως της συμβάσεώς του ελήφθη και κοινοποιήθηκε πριν από την υποβολή της ενστάσεώς του, είναι προφανές ότι η ένσταση στρέφεται και κατά της αποφάσεως αυτής και ότι απορρίφθηκε με την απόφαση της ΑΔΑ της 30ής Μαΐου 1988.
- 26 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι πριν από την προσφυγή που στρέφεται κατά της αποφάσεως περί λύσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου δεν προηγήθηκε ένσταση απευθυνόμενη προς την ΑΔΑ, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων.
- 27 Η ένσταση που ασκήθηκε στις 24 Μαρτίου 1988 κατά των αποφάσεων περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι στρέφεται και κατά της αποφάσεως περί λύσεως της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου, διότι, κατά τη στιγμή της υποβολής της, ο προσφεύγων, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, δεν γνώριζε ακόμη τη λύση της συμβάσεώς του. Επομένως η ένσταση δεν μπορούσε να αφορά ένα γεγονός που αγνοούσε ο ενιστάμενος.
- 28 Από τη διατύπωση της ενστάσεως αυτής δεν προκύπτει άλλωστε καμία εναντίωση κατά της αποφάσεως περί λύσεως της συμβάσεως. Ακόμη και αν η ένσταση δεν χρειάζεται να πληροί συγκεκριμένους τύπους για να είναι έγκυρη, πρέπει πάντως να είναι αρκετά σαφής ώστε να καθιστά δυνατή την κατάλληλη απάντηση του οργάνου στο οποίο απευθύνεται. Στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑ δεν ήταν σε θέση να απαντήσει σε αίτωση σχετική με τη λύση της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου, που ουδόλως αναφερόταν στην ένσταση.

- 29 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή στην υπόθεση T-39/89, στο μέτρο που στρέφεται κατά της αποφάσεως περί λύσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 91, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων.
- 30 Απ' όλα τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή στην υπόθεση T-39/89 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη στο σύνολό της.

Επί της ουσίας

- 31 Με την προσφυγή T-32/89 ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87 στο μέτρο που δεν του χορήγησε τους απαιτούμενους βαθμούς προκειμένου να συμπεριληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού. Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται τέσσερις λόγους: πρώτον, κακή σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού· δεύτερον, πρόδηλη πλάνη της εξεταστικής επιτροπής κατά την εκτίμησή της· τρίτον, παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της επείκειας· τέταρτον, κατάχρηση εξουσίας.
- 32 Όσον αφορά την αιτίαση που στηρίζεται στην κακή σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διεξαγωγή του διαγωνισμού CJ 75/87 είναι παράνομη διότι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού δεν ήταν σύμφωνη με την « ίδια τη φύση της διαδικασίας του διαγωνισμού », που είχε ως αντικείμενο την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διερμηνέων, τα καθήκοντα των οποίων συνίστανται στη διερμηνεία προς την ελληνική γλώσσα από τρεις τουλάχιστον επίσημες γλώσσες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 33 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα τρία μέλη που αποτελούσαν την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεν είχαν τις αναγκαίες γνώσεις ώστε να μπορούν να καταλάβουν και να εκτιμήσουν τις ικανότητες των υποψηφίων, λόγω του ότι δύο μέλη της επιτροπής δεν είχαν καμία γνώση της ελληνικής γλώσσας και το τρίτο μέλος της εξεταστικής επιτροπής, που εργαζόταν στη μεταφραστική υπηρεσία του Δικαστηρίου ως νομικός αναθεωρήτρια, δεν κατείχε την ελληνική γλώσσα τόσο καλά όσο οι υποψήφιοι στις εξετάσεις. Προσθέτει ότι εν πάση περιπτώσει η εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής δεν μπόρεσε να στηριχθεί παρά μόνο στη γνώμη του μόνου μέλους της επιτροπής που γνώριζε ελληνικά.

- 34 Το καθού απαντά ότι ο σκοπός των εξετάσεων ενός διαγωνισμού διερμηνέων συνίσταται στο να καταστεί δυνατόν στα μέλη της εξεταστικής επιτροπής να εκτιμήσουν όχι μόνο την ορθότητα εκφράσεως στη γλώσσα προς την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος, αλλά και την κατοχή της τεχνικής της διερμηνείας, λαμβανομένων υπόψη ιδίως της δυσκολίας της υποθέσεως και των χαρακτηριστικών της γλώσσας των ομιλητών. Υποστηρίζει σχετικά ότι τα τρία μέλη της εξεταστικής επιτροπής ήταν σε θέση να εκτιμήσουν την τεχνική της διερμηνείας του προσφεύγοντος, ότι δύο μέλη ήταν έμπειροι διερμηνείς, που μετείχαν τακτικά σε εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών, και ότι το τρίτο μέλος, που γνώριζε πολύ καλά την ελληνική γλώσσα, ήταν σε θέση να εκτιμήσει την ορθότητα της εκφράσεως στη γλώσσα προς την οποία διερμήνευε ο υποψήφιος. Το καθού προσθέτει σχετικά ότι η εξεταστική επιτροπή περιστοιχιζόταν από πολλά πάρεδρα μέλη.
- 35 Από την προαναφερθείσα έκθεση πραγματογνωμοσύνης προκύπτει ότι ένας επαγγελματίας διερμηνέας, μέλος εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού για διερμηνείς συνεδριάσεων, δεν μπορεί να εκτιμήσει μόνος του τις επαγγελματικές ικανότητες υποψηφίου αν δεν έχει γνώση της γλώσσας από την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος ούτε της γλώσσας προς την οποία διερμηνεύει. Η ίδια έκθεση πραγματογνωμοσύνης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ούτε ο διερμηνέας που έχει πλήρη γνώση της γλώσσας από την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος, χωρίς να γνωρίζει τη γλώσσα προς την οποία αυτός διερμηνεύει, μπορεί να εκτιμήσει ο ίδιος τις επαγγελματικές ικανότητες του υποψηφίου.
- 36 Εξάλλου, από τις διευκρινίσεις στις οποίες προέβη η πραγματογνώμονας κατά τη συζήτηση της 4ης Μαΐου 1990 προκύπτει ότι ένα πρόσωπο που έχει τα προσόντα να ασκεί τα καθήκοντα μεταφραστή δεν έχει τα προσόντα για να αποτελεί μέλος εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού για διερμηνείς συνεδριάσεων λόγω των θεμελιωδώς διαφορετικών μορφών και μεθόδων ελέγχου και εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα η πραγματογνώμονας εξήγησε ότι: « ... υπάρχουν διάφορες μορφές ελέγχου όπου οι μεν ελέγχουν τη γλώσσα, οι δε ελέγχουν αυτό που λέγεται με τη γλώσσα, ... το βάρος δεν πέφτει στα ίδια πράγματα ». Το γεγονός ότι το μη έχων τα προσόντα ασκήσεως του επαγγέλματος του διερμηνέα συνεδριάσεων μέλος εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού δεν έχει ως μητρική γλώσσα τη γλώσσα προς την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος μπορεί, κατά την άποψη της πραγματογνώμονα, να ενισχύσει την ανικανότητά του αντιλήψεως και εκτιμήσεως των επαγγελματικών επιδόσεων του υποψηφίου.
- 37 Από το σύνολο των προαναφερθεισών παρατηρήσεων προκύπτει ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού για διερμηνείς, στη σύνθεσή της οποίας δεν μετέχει κανένα μέλος

με αποφασιστική ψήφο που να πληροί τη διπλή προϋπόθεση της τέλειας κατοχής της γλώσσας προς την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος και της πραγματικής ασκήσεως του επαγγέλματος του διερμηνέα συνεδριάσεων, δεν έχει σύνθεση κατάλληλη να εξασφαλίσει την αντικειμενική εκτίμηση από την εξεταστική επιτροπή των επιδόσεων των υποψηφίων στις προφορικές εξετάσεις, λαμβανομένων υπόψη των επαγγελματικών τους προσόντων. Μία τέτοια εξεταστική επιτροπή δεν μπορεί επίσης να εγγυηθεί στο όργανο ότι η πρόσληψη θα του εξασφαλίσει, κατά το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, τη συνεργασία υπαλλήλων με τα πιο υψηλά προσόντα.

- 38 Δεν αμφισβητείται ότι στην προκειμένη περίπτωση ούτε η Münch, προϊσταμένη του τμήματος διερμηνείας, ούτε ο Heidelberger, βοηθός προϊσταμένου του ίδιου τμήματος, πρόεδρος και μέλος της εξεταστικής επιτροπής αντιστοίχως, γνώριζαν την ελληνική γλώσσα, γλώσσα προς την οποία οι υποψήφιοι έπρεπε να διερμηνεύσουν.
- 39 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι το τρίτο μέλος της εξεταστικής επιτροπής, η P. Berteloot, την οποία όρισε η επιτροπή προσωπικού, δεν άσκησε το επάγγελμα του διερμηνέα συνεδριάσεων ούτε κατά το παρελθόν, ούτε όταν κλήθηκε να μετάσχει ως μέλος στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού.
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, στο μέτρο που η επιτροπή δεν περιελάμβανε κανένα μέλος που να πληροί τη διπλή προϋπόθεση της τέλειας κατοχής της γλώσσας προς την οποία διερμηνεύει ο υποψήφιος και της πραγματικής ασκήσεως του επαγγέλματος του διερμηνέα συνεδριάσεων, προσέβαλε καιρίως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος. Εξάλλου, αποτέλεσε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, διότι δεν εξασφάλισε στο όργανο ότι θα αποκτήσει ικανό προσωπικό. Κατά συνέπεια, η σύνθεση αυτή πρέπει να θεωρηθεί κακή.
- 41 Το συμπέρασμα αυτό δεν μεταβάλλεται από το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή έλαβε υπόψη τη γνώμη πολλών παρέδρων μελών που ήταν διερμηνείς κατέχοντες τη γλώσσα προς την οποία γινόταν η διερμηνεία στον διαγωνισμό. Πράγματι, σε μια επιτροπή με την ανωτέρω σύνθεση, σε εκτίμηση των σημαντικών στοιχείων των επιδόσεων των υποψηφίων του διαγωνισμού θα προέβαιναν μόνο τα πάρεδρα μέλη, διότι μόνον αυτά είχαν τα προσόντα να εκτιμήσουν τις επιδόσεις αυτές. Κατά το άρθρο όμως 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, τα πάρεδρα μέλη δεν έχουν αποφασιστική ψήφο. Κατά πάγια νομολογία, η εξε-

ταστική επιτροπή πρέπει να έχει τον τελικό έλεγχο της διεξαγωγής και την εξουσία τελικής αξιολόγησης, και όχι οι τρίτοι που παρεμβαίνουν συμβουλευτικά (βλέπε τις αποφάσεις της 16ης Οκτωβρίου 1975, Deboeck κατά Επιτροπής, 90/74, Rec. 1975, σ. 1123· της 26ης Οκτωβρίου 1978, Agneessens κατά Επιτροπής, 122/77, Rec. 1978, σ. 2085· της 30ής Νοεμβρίου 1978, Salerno κατά Επιτροπής, 4/78, 19/78 και 28/78, Rec. 1978, σ. 2403· της 16ης Ιουνίου 1987, Κολυβάς κατά Επιτροπής, 40/86, Συλλογή 1978, σ. 2643). Επομένως, η παρουσία των παρέδρων μελών δεν μπορεί, στην προκειμένη περίπτωση, να καλύψει το πλημμελές της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής.

- 42 Από τα προαναφερθέντα έπεται ότι πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος προσφυγής που στηρίζεται στην κακή σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, στο μέτρο που αφορά τη διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων.
- 43 Επομένως, και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που επικαλέστηκε ο προσφεύγων, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, δηλαδή η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής με την οποία δεν χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα οι απαιτούμενοι βαθμοί για να μετάσχει στις προαιρετικές εξετάσεις.
- 44 Ο προσφεύγων ζήτησε επίσης, επικουρικός, την ακύρωση του διαγωνισμού CJ 75/87. Δεδομένου ότι πρόκειται για γενικό διαγωνισμό που διοργανώθηκε για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις, τα δικαιώματα του προσφεύγοντος προστατεύονται επαρκώς εάν η ΑΔΑ επαναλάβει, ως προς τον προσφεύγοντα, τον διαγωνισμό για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διεργονών ελληνικής γλώσσας, χωρίς να συντρέχει λόγος να αμφισβητηθεί το σύνολο των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού ή να ακυρωθούν οι διορισμοί που έγιναν κατόπιν του διαγωνισμού αυτού (βλέπε τις αποφάσεις της 4ης Δεκεμβρίου 1975, Costacurta κατά Επιτροπής, 31/75, Rec. 1975, σ. 1563· της 30ής Νοεμβρίου 1978, που προαναφέρθηκε· της 28ης Ιουνίου 1979, Anselme κατά Επιτροπής, 255/78, Rec. 1979, σ. 2323· της 18ης Φεβρουαρίου 1982, Ruske κατά Επιτροπής, 67/81, Συλλογή 1982, σ. 661· της 13ης Μαΐου 1982, Alaimo κατά Επιτροπής, 16/81, Συλλογή 1982, σ. 1559· της 9ης Ιουνίου 1983, Verzyck κατά Επιτροπής, 225/82, Συλλογή 1983, σ. 1991, και τις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα Rozès, σ. 2010· την απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, Detti κατά Δικαστηρίου, 144/82, Συλλογή 1983, σ. 2421).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, ο ηττηθείς

διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

- 46 Στην προκειμένη περίπτωση το καθού ηττήθηκε στην υπόθεση Τ-32/89. Πρέπει επομένως να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως αυτής. Στην υπόθεση Τ-39/89, δεδομένου ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, πρέπει, κατ' εφαρμογήν των προαναφερθεισών διατάξεων, κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα, τα σχετικά με την υπόθεση αυτή.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Στην υπόθεση Τ-32/89, ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, με την οποία δεν χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα οι απαιτούμενοι βαθμοί προκειμένου να του επιτραπεί να μετάσχει στις προαιρετικές εξετάσεις.
- 2) Στην ίδια υπόθεση, καταδικάζει το καθού στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Στην υπόθεση Τ-39/89, απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 4) Στην ίδια υπόθεση, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Edward

Schintgen

García-Veldecasas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 1990.

Ο γραμματέας

H. Jung

Ο πρόεδρος

D. A. O. Edward